

פרק ב.

עורכי דין.

פרק ב.

פקודות

מס' 13 לש' 1922

מס' 1 לש' 1929

מס' 14 לש' 1930

מס' 30 לש' 1934

הקנה מיום

10.6.30

השם הקצר

פקודה הקובעת סדרים בענין התקבלות אנשים שישמשו עורכי-דין בפלשתינה (א"י) והמורה הוראות אחרות בדבר השמוש במקצוע זה.

[1 ביולי, 1922]

1. פקודה זו תקרא פקודת עורכי הדין.

2. בפקודה זו יהא למונח הבא הפירוש דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב פירוש יחייב פירוש אחר -

בית משפט אורחי" כולל כל בית משפט היושב לדין בפלשתינה (א"י) מטעם ממשלת פלשתינה (א"י). להוציא בתי דין דתיים.

3. מקצועם של עורכי דין הוא— הגדרת "עורך דין"

(א) לנהל בשכר בשם אדם אחר בפני בית משפט כל משא-זמתן משפטי או להופיע בשם אדם אחר בפני ועדה או ועד או בפני מוסד אחר כיוצא בזה;

(ב) לכתוב או להכין בשכר כל מסמך שרוצים להגישו לבית משפט, למשרד רישום או למשרד אחר, או כל מסמך אחר בעל אופי משפטי;

(ג) ליעץ ללקוחות בענינים משפטיים.

4. שום אדם לא יציג עצמו כעורך דין ולא ישמש עורך דין בפלשתינה (א"י) אלא אם כן הוא בעל רשיון שניתן ע"י זקן השופטים עפ"י פקודה זו.

5. שום אדם שאין בידו רשיון בר תקף לשמש עורך דין בפלשתינה (א"י) לא יהא רשאי לטעון בשמו של אדם אחר בכל ישיבה משיבות בית משפט או בכל משא-זמתן משפטי אחר בפלשתינה (א"י).

אסור להם לעורכי דין לשמש במקצועם אלא ברשיון

זכותו של עורך דין לחשמי' טענותיו

בתנאי -

(א) שהיועץ המשפטי ובאיי-כחו וכל פקיד אחר של הממשלה הפועל בפקודת היועץ המשפטי, יהיו זכאים לטעון בלא יפוי-כח בכל משפט או משא-ומתן משפטי בשעה שהם משמשים בשם הממשלה;

(ב) שיכול כל אדם לטעון, ברשות בית המשפט או השופט, בפני בית המשפט בתורת ידיד בשמו של צד שאין עורך-דין מופיע בשמו, אבל בשום פנים לא תהא לאותו אדם תביעה הניתנת לביצוע בכח החוק, לשכר בעד שרותו; לא תנתן רשות עפ"י הוראה זו לשום אדם אשר, לדעת בית המשפט או השופט, קבע מנהג לעצמו לשמש ידיד לבעלי דין.

6. (1) כונן יכוננו מועצה משפטית המורכבת משלשה אנשים לפחות, ותפקידה יהא ליעץ לזקן השופטים בענין מתן רשיונות לעורכי דין ולבחון אנשים המבקשים רשיונות.

מועצה משפטית

(2) המועצה תהא מורכבת מפקידי הממשלה המשמשים במשרות בעלות אופי משפטי או חוקי ומעורכי דין הטוענים בפני בתי המשפט האזרחיים; לפחות, שני חברים של המועצה יהיו עורכי דין המשמשים במקצועם.

(3) המועצה תתמנה ע"י זקן השופטים וחבריה ישמשו בתפקידם כל זמן שהוא ירצה בכך:

בתנאי שימנו לפחות שני עורכי דין המשמשים במקצועם ששמותיהם יוצעו ע"י מועצת עורכי דין, לכשתכונן מועצה זו.

7. (1) רשיונות ינתנו לטעון בפני כל בית משפט אזרחי בפלשתינה (א"י) או בפני כל בית דין מושלמי בפלשתינה (א"י).

תנאי מתן רשיון

(2) בהתחשב עם האמור לקמן, כל המבקש רשיון לטעון בפני בית משפט אזרחי יהא עליו להוכיח למועצה -

(א) שמלאו לו עשרים וחמש שנה;

(ב) שהוא בעל אופי טוב;

(ג) שהתמחה לפחות שנתים במשרדו של עורך דין שיש לו רשיון לטעון בפני בתי המשפט האזרחיים בפלשתינה (א"י);

מס' 1 לש' 1929

(ד) שנמצא, על יסוד בחינה בידיעת החוק, בעל הכשרה מספקת לשמש עורך דין בפלשתינה (א"י).

(3) המבקש רשיון לשמש עורך דין בפני בתי הדין המושלמים הדתיים
חייב להוכיח למועצה המשפטית –

(א) שנמצא, על יסוד בחינה בחוק המושלמי, בעל הכשרה מספקת
לשמש עורך דין בפני בתי הדין המושלמים הדתיים ושהוא בעל
אופי טוב, או

(ב) שהמועצה המושלמית השרעית העליונה העידה עליו שהוא בעל
הכשרה לשמש בתפקידו מפאת ידיעתו את החוק המושלמי ומפאת
שהוא בעל אופי טוב.

מס' 30 לט' 1934

(4) יכול זקן השופטים לפרש מזמן לזמן בתקנה –

(א) את המקצועות שבהם תבחן המועצה המשפטית את מבקשי הרשיונות ;

(ב) את התעודות שתוכל המועצה המשפטית לראותן כתעודות הפוטרות
מבקש רשיון מבחינה שלמה או חלקית ;

(ג) את המסים שעל מבקשי רשיונות לשלם.

(5) מי שמתמחה תקופת התמחות במשרד עורך דין בהתאם לפקודה זו
ויש לו כל ההכשרות האחרות לקבל רשיון עפ"י הוראותיה, יכול זקן השופטים
להרשות לו, בתקף תקנה כללית * או באיזה משפט מיוחד, לטעון בפני בית
משפט שלום או בפני בתי משפט צירוניים, או, יחד עם עורך הדין שאצלו
הוא מתמחה, בבית משפט מחוזי, בתוך כל תקופת התמחותו או תוך חלק של
אותה תקופה, לאחר שישלם אותם המסים שזקן השופטים יצוה לשלמם.

מס' 30 לט' 1934

פיטורין מיוחדים
בנוגע לתקופות
ההתמחות

8. (1) כל המוכיח למועצה המשפטית שקבל רשיון לשמש בְּרִיטָר או
טוליסטור, או עורך דין או עורך דין סקוטי (writer to the signet) בבריטניה
הגדולה או באירלנדיה, או בכל חלק מחלקי האימפריה הבריטית, אפשר לפטרו
מחובת תקופת ההתמחות במשרדו של עורך דין שהוא בעל רשיון לשמש במקצועו
בפלשתינה (א"י).

(2) כן יכולה המועצה המשפטית לפטור מתקופת ההתמחות, כולה או
מקצתה –

* תקנה כללית שהותקנה עפ"י סעיף זה בוטלה בתקנה 12 מהתקנות מיום 1 באבנוסט.
1926, אך ביטולה של התקנה לא פגע ברשיונות למתמחים שניתנו כבר.

(א) כל שנתקבל כעורך דין בכל ארץ שהיא והמוכיח למועצה המשפטית שעובר להתקבלותו התמחה תקופת התמחות במשרדו של עורך דין באותה הארץ לפחות שנתיים ימים;

(ב) כל שהוכיח למועצה המשפטית שנתקבל כעורך דין בארץ שבה נוהגים החוקים העותומניים וכי שמש בפועל בפני בתי המשפט שבאותה ארץ לפחות שנתיים ימים;

(ג) כל ששמש לפחות שנתיים ימים שופט שלום או משנה לעורך הדין של הממשלה מטעם ממשלת פלשתינה (א"י).

(3) סעיף זה לא בא לפטור שום אדם מכל בחינה אשר ידרוש לעמוד בה עפ"י הוראות פקודה זו.

9. משנתברר למועצה המשפטית שהמבקש הוא בעל הכשרה לקבלת רשיון בהתאם לפקודה זו, תגיש המועצה דו"ח על כך לזקן השופטים, ואם אישר זקן השופטים את הדו"ח יתן רשיון למבקש. בתנאי שימלא המבקש אחרי הוראות פקודה זו.

הרשיון ינתן ע"י זקן השופטים

10. רשיון לשמש עורך דין לא ינתן לאדם שאינו תושב פלשתינה (א"י), וכל שאינו תושב פלשתינה (א"י) לא יהא זכאי לשמש עורך דין בפלשתינה (א"י).

רשיונות לא ינתנו לשאינם תושבים

11. כל המקבל רשיון לשמש עורך דין עפ"י פקודה זו חייב –

על בעל רשיון לשלם מס ולמסור הודעה

(א) לשלם את המס שפורש בתוספת הראשונה לפקודה זו;

(ב) למסור הודעה בכתב בטופס שבא בתוספת השניה לפקודה זו.

12. (1) פנקס עורכי הדין יתנהל בהשגחתו של זקן השופטים.

פנקס עורכי הדין

(2) הפנקס יכיל רשימות אנשים שקבלו רשיונות לטעון בפני בתי המשפט האזרחיים לחוד ורשימות אנשים שקבלו רשיונות לטעון בפני בתי המשפט המושלמים לחוד.

(3) כל המקבל רשיון צריך לחתום את שמו בפנקס.

13. (1) כל שיש בידו רשיון לשמש עורך דין חייב לשלם מס שנתי בסכום שפורש בתוספת הראשונה לפקודה זו בכל שנה ושנה שלאחר אותה השנה שבה קבל רשיון.

המסים השנתיים מס' 30 לט' 1934

(2) המס ישולם בתוך חדש ינואר לפקיד הממונה על פנקס עורכי הדין, ובתוך חדש פברואר שבכל שנה ושנה יערך אותו פקיד רשימת עורכי הדין

ששלמו את המס השנתי ויודיע על כך לבתי המשפט אשר בפניהם הם רשאים לטעון; כן יודיע לזקן השופטים את שמו של כל עורך דין שלא שלם את המס.

(3) כל עורך דין המשמש במקצועו ולא שלם במועדו את המס השנתי ויהא צפוי לקנס של חמשים פונט ולשלילת הזכות הקבועה בסעיף 26 (2).

(4) עורך דין שהוכיח לזקן השופטים שלא שמש במקצועו משך שנה תמימה, לא יהא חייב בתשלום המס לאותה שנה.

(5) לצורך סעיף זה תתחיל השנה ביום הראשון בינואר.

14. לא ינתן רשיון לשמש עורך דין בפלשתינה (א"י) אלא בהתאם להוראות דלעיל שבפקודה זו:

אין ליתן רשיונות
אלא עפ"י פקודה
מס' 1 ו לש' 1929

בתנאי -

(א) שיכול זקן השופטים, באשורו של הנציב העליון, לצוות ליתן רשיון לשמש עורך דין בפני בתי המשפט האזרחיים לכל אדם ששמש בתפקידים משפטיים בבית משפט אזרחי בפלשתינה (א"י) לפחות שנתיים מאז ה-1 ביולי, 1920, לאחר תשלום המס;

(ב) ויכול זקן השופטים לשנות כל שנוי שהוא, ע"י תקנה, את תנאי ההתקבלות לשמש במקצוע עריכת דין בפני בתי המשפט האזרחיים שנקבעו בפקודה זו, ובלבד שלא יפגע הדבר בשום זכות שנרכשה על פיה.

15. (1) יכול כל עורך דין עפ"י בקשתו הוא ובאשורו של זקן השופטים, להתזויר את רשיונו ולבקש שימחק שמו מפנקס עורכי הדין, ומשעשה כך יחדל להיות עורך דין לצורך פקודה זו:

החזרת הרשיון
והתקבלות מחדש

בתנאי שאותו אדם יוסיף להיות זכאי לתבוע בדין את שכרו המגיע לו בעד שרותו בזמן שהיה זכאי לשמש עורך-דין.

(2) מי שנמחק שמו מפנקס עורכי הדין עפ"י בקשתו הוא, יכול באשורו של זקן השופטים להתקבל שוב כעורך דין לאחר שהודיע על רצונו בכתב ששה חדשים מראש ולאחר שמסר את ההודעה המפורשת בתוספת השניה לפקודה זו.

(3) עורך דין המתקבל שנית צריך לשלם את מחצית המס המשתלם בשעת התקבלותו לראשונה.

16. (1) חייב עורך דין לשמש את עניני שולחו באופן הטוב ביותר ולעזור לבית המשפט לשפוט משפט צדק; עליו לנהוג יראת כבוד מרובה בכל בית משפט שיופיע בפניו ולציית להחלטותיו בלא פקפוק; כל עוד שמו רשום בפנקס עורכי הדין אסור לו לעסוק בכל מלאכה או בכל עסק מסחרי.

חובות מקצועיות וכו'
מס' 1 לש' 1929

(2) אסור לעורך דין לפרסם עצמו במודעה בין בעתונות ובין בכל אמצעי אחר כאדם המשמש במקצוע עריכת דין, אלא

(א) שרשאי הוא לקבוע מחוץ למשרדו מודעה המפרשת את שמו ומקצועו והכשרותיו המשפטיות, וכן

(ב) אם שינה את כתבתו רשאי הוא להדביק למשרדו הקודם מודעה המציינת את כתובת משרדו החדש, ויכול הוא להודיע בכתב את כתבתו החדשה לאלה שנוקקו לשרותו המקצועי.

(3) לעולם לא יהא עורך דין רשאי לפרסם שום מודעה על כתבתו או על שנוי בכתבתו בשום עתון או מכתב-עתי מחוץ לרשימה רשמית של עורכי דין בין בפלשתינה (א"י) ובין בחו"ל; ואולם אם נוצרה או נתפרקה שותפות בין שני עורכי דין או יותר רשאי אחד השותפים להודיע בכתב לאנשים שנוקקו לשרותו המקצועי על דבר יסוד השותפות או על דבר פרוקה.

17. (1) כל עורך דין שהאשימהו בהנהגה מבישה או בהנהגה שיש בה משום רמאות או שאינה הולמת את המקצוע, הרי לאחר שיוגש דין-וחשבון על כך ע"י כל נשיא בית משפט, שופט, שופט שלום או היועץ המשפטי ולאחר שתמסר לו לעורך דין הודעה מספקת, יהא חייב להופיע בפני בית משפט של משמעת אשר יחקור בהאשמה וישמע כל באור מפי עורך הדין.

בתי משפט של משמעת

(2) בית המשפט של משמעת יכול להתרות או לנזוף בעורך הדין או להפסיק את עבודתו למועד שלא יעלה על שלשה חדשים.

(3) נשיא בית המשפט יעביר לזקן השופטים את זכרון הדברים של ישיבת בית המשפט ואת החלטת ביה"מ, והלה יכול להורות לבטל את המשפט או לשנות את פסק הדין, אם ניתן פסק דין.

(4) כל מקום שסבור בית המשפט שיש לפסוק עונש חמור יותר, עליו להודיע על כך לזקן השופטים, ולאחר שקבל הלה את ההודעה וערך חקירה ודרישה נוספת ככל אשר מצא לנכון, יכול הוא להפסיק את עבודתו של עורך הדין לאותה תקופה שימצא לנכון ולצוות למחוק את שמו מפנקס עורכי הדין.

18. (1) בתי משפט של משמעת יתכוננו ע"י זקן השופטים ויהיו נתונים למשמעת הרכבם של בתי די לדרשגחתו.

(2) כל בית משפט של משמעת יהא מורכב מנשיא ושני חברים : הנשיא יהא שופט בריטי; חבר אחד יהא שופט בריטי או שופט של בית משפט אזרחי או שופט שלום. והחבר השני יהא עורך דין.

(3) מקום שהתלונה שהוגשה היא בדבר התנהגותו של עורך דין בענינים הנתונים לשפוטם של בתי משפט מושלמים. יהא אחד מחברי בית המשפט של משמעת שופט דתי מושלמי שיוצע ע"י המועצה המושלמית השרעית העליונה. והחבר האחר חייב להיות עורך דין מושלמי.

(4) הפקיד הממונה על פנקס עורכי הדין ירשום לזכרון כל החלטה של בית משפט למשמעת או של זקן השופטים, שניתנה לחובתו של עורך הדין.

(5) יכול זקן השופטים להתקין תקנות שתקבענה את הפרוצדורה של בתי משפט למשמעת.

19. מס של מאתים מיל יגבה מעויד בהגישו יפוי כח לכל בית משפט אזרחי או בית משפט דתי מושלמי שהוא טוען בפניו בתקף אותו יפוי הכח. ואותו המס יגבה בכל משפט ומשפט לחוד, בין שיש לו לעורך הדין יפוי כח כללי ובין שיש לו יפוי כח מיוחד לאוחו משפט בלבד. ואולם עורך דין הטוען בשם ממשלת פלשתינה (א"י) לא ישלם כל מס.

20. (1) סעיף 63 של חוק הנוטריון הצבורי מיום 27 בזילחגי'ה, 1331, לא יחול על תעודות יפוי-כח לעורכי דין הניתנות על מנת להופיע במשפט מיוחד ; תעודות יפוי כח אלה אפשר לערכן באופן פרטי. ואולם לעולם יהא עורך הדין המשמש על פיהן אחראי אחריות אישית לאמתות חתימת המרשה.

(2) תעודות יפוי-כח שנערכו עפ"י סעיף זה לא תחשבנה כשרירות וקיימות אלא אם כן הדביקו עליהן בולים בסכום הנדרש עפ"י החק. והאיש המגיש את יפוי-הכח או איש אחר בפקודתו חתם על הבולים.

(3) הנוטריון הצבורי יוסיף גם להבא לערוך תעודות יפוי-כח כלליות : הגשת יפוי-הכח המקורי לבית המשפט תשמש הוכחה מספקת שהמורסדה רשאי לטעון בשם שולחו.

(4) עורך דין שיפו את כחו יכול, בהסכמת שולחו, להרשות עורך דין אחר

תעודות יפוי-כח
שנערכו באופן פרטי

מסי כח והרשאה

לשמש תחתיו בכל משא ומתן משפטי; ההרשאה נתתן בכתב חתום. אבל אינה צריכה בולים.

21. יכול עורך דין לעשות חוזה בדבר סכום שכרו ושאר המסים וההוצאות ואפן תשלומם: חוזה זה יערך בכתב לפני הגשת המשפט לבית המשפט ולא יוצא לפעל אלא בתקף צו בית המשפט אשר לפניו בא המשפט או התנהל המשא-והמתן המשפטי: אם מצא בית המשפט את החוזה הוגן ונאות יוציאו בית המשפט לפועל: ואם סבור בית המשפט שאין החוזה הוגן ונאות, יוכל להפחית את הסכום הנפרע על פיו ולהעמידו על כל סכום שיהא מוצדק לפי המסכות שבדבר.

חוזים של שכר עורך דין

22. אסור לעורך דין לנהל עבודה משפטית על תנאי שיהא שכרו תלוי בזכות שולחו בדין, או שיקבל בתורת שכר חלק מנושא התביעה, חוץ אם גילו לבית-המשפט את דבר ההסכם לפני התחלת המשפט.

שכר שיקבע על תנאי שיזכה בדין

23. (1) מקום שאין חוזה קיים בין עורך הדין ושולחו, לא יהא עורך הדין רשאי לקבל שכר למעלה מדרגת השכר שפורשה בתקנות בית דין מיום 1 באוקטובר, 1918*, או בתקנות שיתקין וזן השופטים במקומן של אותן תקנות.

דרגת שכר

(2) עורך הדין של הצד הזוכה בדין לא יהא זכאי לתבוע את שכרו ישר מהצד המפסיד בדין.

(3) יכול זקן השופטים להתקין תקנות בדבר דרגת שכרם של עורכי דין בעד כל עבודה אחרת שבגדר מקצועו של עורך דין, ושום עורך דין לא יהא רשאי לקבל בעד אותה עבודה שכר גבוה מזה שנקבע בדרגה.

24. עפ"י בקשת הצד הזוכה בדין יכול בית המשפט להטיל שכר עורך דין על הצד שהפסיד בדין ולצוות שהשכר ישולם כחלק מהחוב שבפסק הדין; כשיטיל בית המשפט שכר זה יקבענו לפי דרגה הנזכרת בסעיף 23:

שכר עורך דין שהצד המפסיד בדין משלמו

בתנאי שמקום שקיים חוזה בדבר תשלום סכום העולה על הסכום שאפשר להטילו עפ"י הדרגה האמורה, יכול בית המשפט, כשמסכות הדבר מרשות זאת, להטיל שכר כדי הסכומים דלקמן או כדי הסכומים האחרים שיורה עליהם זקן השופטים מזמן לזמן, ובלבד שלא יעלה השכר בשום פנים על סכומים אלה: -

(א) בתי משפט מחוזיים ובית המשפט לערעורים, חמשים פונט;

(ב) בית הדין המושלמי הדתי לערעורים, חמשה עשר פונט;

(ג) בתי דין דתיים מושלמים, עשרים וחמשה פונט;

* עיין -מראי מקומות" מבסוף הכרך.

(ד) בתי משפט שלום, עשרה פונטים.

25. (1) יכול בית המשפט לקבוע בשעת מתן פסק הדין את סכום השכר שניתן להגבות עפ"י הסעיף הקודם או לצוות שיעריכו אותו: אם נהגו עפ"י האפן האחרון, והצד המפסיד בדין מתנגד לסכום השכר הנתבע, יגיש עורך הדין של הצד שזכה בדין למשרד בית המשפט חשבון ההוצאות לשם הערכה ויפרט בחשבון את כל מיני השכר שהוא תובע וישלם את המס הקבוע.

(2) נשיא בית המשפט או שופט השלום, לכשהוגש המשפט לפני משפט השלום, יכולים למנות כל אדם ראוי לשמש מעריך-מומחה בכל משפט.

(3) השכר שישולם בעד ההערכה יגבה ע"י עורך הדין מהצד שהפסיד בדין, חוץ אם לאחר ההערכה הופחת סכום החשבון יותר מכדי שתות.

26. (1) כל הקורא לעצמו עורך דין או העוסק במקצוע זה בפלשתינה (א"י) עניין ואין לו רשיון לכך בהתאם להוראות פקודה זו יהא צפוי לקנס של חמש מאות פונט.

(2) כל שאינו בעל רשיון לשמש עורך דין בפלשתינה (א"י) לא יהא זכאי לתבוע בשום בית משפט תשלום כל שכר או תגמול בעד כל עבודה או בעד כל שרות שעשה לכל אדם שהם בגדר תפקידי המקצוע של עורכי דין כמוגדר בסעיף 3:

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע כל אדם שאינו קורא לעצמו עורך דין מלהתבוע בדין את שכרו בעד שרות בקשר עם עריכת כתבים והגשתם במשרד רישום החברות, במשרד רישום סימני המסחר או במשרד כיוצא בזה, פרט למשרד ספרי האחוזה, או בקשר עם הגשת מסמכים למשרד ספרי האחוזה.

27. כל שהוא בעל רשיון לשמש עורך דין בפלשתינה (א"י) ביום קבל פקודה זו תקף, יהא דינו כדין בעל רשיון עפ"י הוראות פקודה זו, והוראות פקודה זו תחולנה על כל אדם כזה כאלו ניתן רשיונו על פיה.

28. (1) לא יהא אדם פסול מפאת מינו להיות בעל רשיון לשמש עורך דין בבתי המשפט האזרחיים או לעסוק במקצוע עריכת דין.

אין לפסול אדם מחמת מינו מס' 14 לש' 1930

(2) מקום שאשה היא בעלת רשיון לשמש עורכת דין, לא תהא זכאית לטעון—

(א) בבית משפט שבטי, אן

(ב) בבית דין דתי מושלמי, חוץ אם העידה עליה המועצה המושלמית
השרעית העליונה שהיא בת הכשרה לטעון בפניו :

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכות ההכרעה שהיתה
מסורה עד כה לבתי דין דתיים, זולת בתי הדין הדתיים המושלמים, בדבר
האנשים או סוגי האנשים שיוכלו לקבלם לטעון בפניהם.

29. יכול זקן השופטים להתקין תקנות * וליתן צוויים עפ"י הוראות פקודה
זו בכל ענין מהענינים דלקמן –

תקנות

(א) טופס הבקשה לקבלת רשיון והפרוצידורה שינהגו על פיה, תארכי
הבחינות והפרוצידורה הנהגת בהן, המקצועות שיבחנו בהם, מנוי
בוחנים ועוזרים לבוחנים ושכרם ;

(ב) המקום בו יתנהל פנקס עורכי הדין ואפן עריכתו ;

(ג) טופסי הרשיונות ותשלום מסים בעדם ;

(ד) תעודות אופי ותקופת ההתמחות ;

(ה) ההתנהגות המקצועית של עורכי דין והנמוסים המסוימים ושטת
העבודה המקצועית של עורכי דין, לרבות מדי המשפט שילבשו
עורכי הדין ובתי המשפט שיש ללבוש בהם מדים אלה, מבלי לפגוע
בכללותן של הסמכויות המסורות בפסקא זו ;

מס' 1 ל"ש 1929

(ו) כל ענין אחר הטעון פיקוח עפ"י פקודה זו ולא התקינו לו הוראה
במקום אחר :

בתנאי שיכול זקן השופטים ליפות את כחה של המועצה המשפטית
להשתמש בסמכויות המסורות לו בכל הנוגע לבחינות.

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

התוספת הראשונה.

(סעיפים 11 ו-13).

מס' 1 לט' 1929

מסים.

	פ"א (א')	
1. בעד מתן רשיון לשמש בפני בתי משפט אזרחיים —	—	25
כשבעל הבקשה הכשיר עצמו מתוך שעמד בבחינה לעורכי דין מחו"ל כשפטרו את בעל הבקשה לגמרי מחובת התמחות עפ"י סעיף 8, מפאת שנחקבל כעורך דין, התמחה, או שמש עורך דין בחו"ל	—	35
2. בעד מתן רשיון לשמש בפני בתי דין דתיים מושלמים	—	50
3. מס שרות שנתי המוטל על עורכי דין הטוענים בבתי משפט אזרחיים—	—	5
(א) אם משמש עורך הדין במקצועו זה שלש שנים	—	5
(ב) במקרים אחרים	—	2.500
4. מס שרות שנתי המוטל על עורכי דין הטוענים בבתי דין דתיים	—	3
5. מתמחה המגיש תעודה בדבר התחלת תקופת התמחותו אצל עורך דין	—	2

תקנה מיום
10.6.30

בתנאי שאם הוצרך המתמחה להתמחות אצל עורך דין אחר מחמת שעורך הדין הקודם שמשמש אצלו בהתמחות מת, פשט את הרגל או חדל לעבוד במקצועו, או מפאת מסכות אשר לדעת יו"ר המועצה המשפטית יש בהן כדי למנוע את המתמחה מלהוסיף להתמחות אצל עורך הדין הקודם, לא ישולם כל מס נוסף עם הגשת התעודה בדבר התחלת השרות אצל עורך הדין החדש.

התוספת השנייה.

(סעיף 11).

אני. התחום מטה מוסר בזה מודעה:

1. כי הנני עתה חושב פלשחינה (א') ויש ברעתי לשבת בארץ כל עוד אשמש עורך דין בפלשחינה (א'').
2. כי איני עוסק בשום מלאכה ולא בכל מסחר וקניין, וכל עוד שמי נכלל בפנקס עורכי-הדין לא אעסוק בשום מלאכה ולא בכל מסחר וקניין, לא באפן ישר ולא בעקיפין.
3. כי איני פושט רגל שלא נפדה.
4. כי בית משפט פלילי לא יִבְנֶי מעולם למאסר על עברה שיש בה משום שחיתות מוסרית.

פרק ג

סקודות

מס' 3 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

לזיוויס מיוס —

1.2.26

29.6.27

16.7.27

27.3.28

24.4.28

21.6.28

22.9.28

12.4.32

פרק ג.

מחלות בעלי חיים.

פקודה בדבר מחלות בעלי חיים.

[1 בינואר, 1926]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת מחלות בעלי חיים.

חלק א. — פירוש.

פירוש

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין

הכתוב יחייב פירוש אחר—

לזיוויס מיוס—

27.3.28

22.9.28

מס' 30 לש' 1934

-בעלי חיים" פירושם כל בהמת מקנה ובעלי חיים אחרים מעלי גרה, וכלבים,

חתולים, קופים, ארנבות, עופות, לרבות עופות בית, ברווזים, אוזים,

יונים, עופות גויניאה ותרנגולי הודו וכל בהמה אחרת וכל עוף אחר

שהנציב העליון יכריז עליהם בצו שיפורסם בעהון הרשמי שהם

נכללים במונח "בעלי חיים" לצורך פקודה זו;

-נבלה" פרושה נבלת בעל חי, לרבות חלק מנבלתו, ובשרו, עצמותיו,

עורו, גדו, טלפיו, קרניו, צמר, פסלתו, או כל חלק אחר של

בעל חי ;

-בקר" פרושו פרים, תאו, פרות, שורים, עגלות ועגלים ;

-מחלה" פירושה דבר הבקר, מחלת הטלפים והפה, דלקת קרום החזה

והריאות, גחלת, שחור השתן, אבעבועות הכבשים, גרב הכבשים,

מחלת תולעת הקבה בכבשים ובעזים (המכונה בארץ בשם גיאם),

אבעבועות העזים, גרב העזים, קדחת החזירים, שושנת החזירים,

שחין הגמלים, הסוסים, הפרדים והחמורים, נחרת, כרסכת, מגפת

דלקת כלי הלשד בבהמות, דלקת כיבית בכלי הלשד, מחלת הדורין,